

Şifa âyetleri ve şifa duâları

Burcu Kararan: “Kur’ân’da şifa âyetleri hangileridir? Mânâları ile birlikte verebilir misiniz?”

İnsanın hastalandığında şifa için sebeplere müracaat etmesi, bu çerçevede doktora gitmesi, doktorun tavsiyelerine uyması, verdiği ilâçları kullanması, hastalığın hikmetlerini kavrayarak sabretmesi ve şifayı yalnız Allah’tan beklemesi; sağlıklı günlerinde ise sıhhat ve âfiyetini gözetmesi ve sıhhatini bozmamaya dikkat göstermesi hiç şüphesiz şifa için önemli birer fiilî duâ niteliği taşır. Şifa için olsun, deva için olsun, derde derman için olsun, Bedüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle, duâyı mümkünse fiilî olarak yapmak, bununla beraber kavli duayı (dil ve kalp ile yapılan duâyı) da ihmâl etmemek gerekir.¹

Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm bir insana teveccüh buyurdu mu, o insanın maddî-manevî ne hastalığı varsa şifa bulur, ne derdi varsa kaybolur giderdi. Onun yönelişi şifa demektir, nazarı şifa demektir, sözleri şifa demektir, ilgisi şifa demektir, gülümseyişi şifa demektir, mübarek tükürüğü, teri ve elinin artığı şifa demektir. Onun getirdiği Kur’ân da şifa hükmündeydi.

* Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, Ebû Katâde’nin genç kalması için şöyle duâ lütfetti: “Efleha’llahü vecheke Allahümme bârik lehû fî şa’rihî ve beşerihî” (Allah, yüzünün güzelliğini arttırsın. Allah’ım saçını ve vücudunu kendisi için mübarek kıl.) Ebû Katâde (ra) bu duânın bereketiyle yetmiş yaşında vefat ettiği zaman on beş yaşında bir genç gibi gösteriyordu.²

* Yine bir gazvede Ebû Katâde’nin (ra) yüzüne ok isabet etmiş ve yüzü yırtılmıştı. Peygamber Efendimiz (asm) mübarek eliyle meshetti. Ebû Katâde (ra) der ki: “Kat’iyyen ve asla ne acısını ve ne de cerahatini görmedim.”³

* Bir gün İmam Ebû Kasım Kuşeyrî Hazretlerinin çocuğu hastalanmıştı. Çok üzüntü çektiği günlerde Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm’ı rüyasında gördü. Ve Efendimiz’den (asm) şifa talep etti. Peygamber Efendimiz (as):

“Oğluna şifa âyetlerini oku” buyurdu.

Hazret-i İmam da oğluna şifa âyetlerini okudu ve Allah’ın izniyle oğlu şifâ buldu.

Şifa âyetleri şunlardır:

1- “Ve yeşfî sudûra kavmi’-m-mü’minîne ve yüzhib ğayza kulûbihim.”

Meâli: (Allah mü’minler topluluğunun gönüllerini ferahlandırırsın, şifâ versin ve kalplerindeki ıztırabı gidersin.)⁴

2- “Yâ eyyühe’n-nâsü kad câet kûm mev’ızatun min Rabbikum ve şifâü’l-limâ fi’s-sudûri ve hüden ve rahmetün li’l-mü’minîn.”

Meâli: (Ey insanlar! Size Rabb’inizden bir öğüt, gönüllerin derdine şifâ, mü’minlere bir hidâyet ve rahmet gelmiştir.)⁵

3- “Yahrucu mim-butûnihâ şarâbüm-muhtelifün elvânühû fîhi şifâü’l-linnâsi inne fî zâlike le’âyete’l-likavmi’y-yetefekkerûn.”

Meâli: (Onların karınlarından çeşitli renklerde bir şerbet çıkar ki, onda insanlar için şifâ bulunur. Düşünen bir topluluk için şüphesiz bunda bir delil vardır.)⁶

4- “Ve nüezzilü mine’l-Kur’âni mâ hüve şifâü’v-ve rahmetü’l-li’l-mü’minîn.”

Meâli: (Biz Kur’ân’da mü’minler için şifâ ve rahmet olan âyetleri indiriyoruz.)⁷

5- “Ve izâ meridtü fehüve yeşfîn.”

Meâli: (Hastalandığımda bana şifâ veren Allah’tır.)⁸

6- “Kul hüve li’llezîne âmenû hüden ve şifâün.”

Meâli: (De ki: Kur’ân, inananlar için hidayet ve şifadır.)⁹

Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm hastalara şöyle duâ etmiştir:

1- “Allahümme rabbi’n-nâsi ezhibi’lbe’s-e işfi. Ente’ş-şâfi. Lâ şifâe illâ şifâüke. Şifâen lâ yüğâdiru sekamen. Allahümme işfi abdeke yenke’ leke adüvven ev yemşî leke ilâ salatin.”

(Allah’ım! Ey insanların Rabbi! Şifa ver! Şifa veren ancak Sen’sin! Sen’den başka şifâ verecek kimse yoktur! Allah’ım! Şu kuluna şifa ver ki, Senin bir düşmanına acı versin veya Senin rızânı kazanmak için namaz kılmak üzere yürüsün.)¹⁰

2- “Bismillâhi erkîke min külli şey’in yü’zîke min şerri külli nefsin ev aynü hâsidin. Allahümme yeşfîke bismillâhi erkîke.”

(Sana ıztırap veren her şeyden, her kıskanç nefisten, her hasetçi gözden Allah'ın adıyla sana şifa dilerim. Allah sana şifa versin. Allah'ın adıyla sana şifa dilerim.)¹¹

Dipnotlar:

- 1- Sözlür, 287, 288;
- 2- A.g.e., s. 145;
- 3- A.g.e., 139;
- 4- Tevbe Sûresi: 14-15;
- 5- Yûnus Sûresi: 57;
- 6- Nahl Sûresi: 69;
- 7- İsrâ Suresi: 82;
- 8- Şuarâ Sûresi: 80;
- 9- Fussilet Sûresi: 44;
- 10- Ebû Dâvud, Tıb, 3883; Ebû Dâvud, Cenâiz, 3107;
- 11- Tirmizî, Cenâiz, 972